

"Imam tri diplome, a sad gasim vatru na području Grada Zagreba": Jasmina Kadija završila je dvije srednje škole i čak dva fakulteta. Među 360 vatrogasaca ona je jedina žena. Ali i ona je, kažu u Vatrogasnoj postaji Centar, "jedna od dečki". Prva profesionalna zagrebačka vatrogaskinja, iako bi skeptici mogli tako pomisliti, poseban tretman nema, ističe to i sama. Na intervencijama, ali i na vježbama odrađuje sve što i kolege, jer ženski i muški poslovi – ne postoje.

Majčin utjecaj

Priznaje da uz srednju školu i studiranje nije imala mnogo slobodnog vremena, ali ga je ispunila na najbolji način: naučila je znakovni jezik gluhih, bila suvozač u reliju, igrala rukomet, plesala folklor, učila francuski. "Od mame sam naslijedila strast prema netipičnim ženskim poslovima. Mačevala je, bavila se streličarstvom i vozila reli" rekla je Jasmina. Majka joj je umrla prije sedam godina, a Jasmina joj je ispunila želju i njen pepeo prosula po cijelom svijetu.

Speleologija i polumaraton

Jasmina, iako je među profesionalcima tek nepuna četiri mjeseca, vatrogasnih utakmica u nogama ima more. Sedamnaest je godina članica DVD-a Sesevetski Kraljevec, u kojem je 11 godina bila i zapovjednica. Diplomirana je i inženjerka zaštite od požara i zaštite na radu, a završila je i Vatrogasnu školu. A sve to nakon što je stekla titulu magistre arhitekture.

"Išla sam u srednju primijenjenu i arhitektura je nekako bila logičan nastavak" govori Jasmina Kadija, koja se u vatrogastvo zaljubila upravo te 2000., kada je upisala fakultet. Godinama su je prijateljice nagovarale da se priključi u njihovo dobrovoljno vatrogasno društvo, ali kao tinejdžericu to je nije zanimalo.

"Trenirala sam rukomet i bila sam samo u tome. A kako su me konstantno nagovarali, s prijateljicom sam otišla na obilježavanje 60 godina DVD-a Sesevetskog Kraljevca, priključila se i tako je sve krenulo" prisjeća se vatrogaskinja koja je posljednjih devet godina pokušala "upasti" među profesionalce. Kako joj nije uspijevalo, ove godine, kaže, gotovo pa se i nije prijavila na natječaj.

"Mislila sam, nema šanse. Taj dan, kad se provjeravala sprema, navečer sam trčala utrku na Sljemenu i glava mi je bila čitav dan u tome. Na pismenom sam dijelu zato izgubila bod i na kraju bila treća", govori Jasmina, koja se za mjesto u Javnoj vatrogasnoj postrojbi izborila između čak 260 kandidata. "Možeš biti sve što zamisliš, samo ako ne odustaneš", nije to uzalud moto vatrogaskinje koja formu održava različitim aktivnostima. "Sve ću probati barem jednom ako želim. Ako mi se ne sviđa, dobro, ali ja znam da sam probala" kaže Mima, kako je zovu u postaji.

Radila je kao adrenalinski turistički vodič, bila suvozačica na reliju, bavila se speleologijom, trči polumaraton, idejna je začetnica utrke stepenicama na vrh Zagrepčanke, a prošlog se tjedna vratila s Novog Zelanda, gdje se Challengeu, s opremom teškom 25 kilograma na 51. kat popela za 17 minuta. "Cilj je utrke pomoći oboljelima od leukemije i raka matičnih stanica i važno mi je bilo da je istrčim zbog prijateljice koja je umrla upravo od leukemije" kaže Jasmina koja se upravo zbog svoje unutarnje sreće zbog pomaganja ljudima ne namjerava vratiti arhitekturi. Barem ne zasad.

Jednak tretman za sve

"Ako me u neko vrijeme i iz nekog razloga vatrogastvo više ne bude ispunjavalo, radit ću nešto drugo. Ili ako mi dojade dečki" kroz smijeh govori Jasmina koja se nada da će uskoro dobiti još kolegica. Ne zato što je s kompletno muškom postavom loše, već zato što smatra da se žene ne bi trebale ustručavati samo zato što su žene. "Isprva je i dečkima u postaji bilo čudno što imaju curu, ali brzo su se naviknuli oni na mene. A i ja na njih" smije se vatrogaskinja, koja je od početka zahtijevala potpuno jednak tretman. Odbila je i vlastitu sobu za spavanje. "Ponudili su mi da ne spavam s dečkima. Ali mislim da to nema nikakvog smisla."

Ekipa je više od ekipe

Uostalom, razmišljala sam i što ako se slučajno dogodi da prespavam zvono za intervenciju. Ovako me uvijek netko može "cimnuti" kaže Jasmina koja će uskoro ipak dobiti svoj vlastiti toalet. Uz muški, radi se i ženski, koji dosad nije postojao jer za to jednostavno nije bilo potrebe. A ono za što ga Jasmina sigurno neće koristiti, kako kaže, jest popravljavanje šminke. Make-up nabaci možda jednom godišnje, a umjesto štikli uvijek će odabrati čizme.

Vecernji.hr

VEZANI SADRŽAJI

{loadposition related}